

Kristinuskon keskeisin totuus

Mikä on kaikkein keskeisin asia, joka jouluna muistetaan? Jeesuksen syntymä tietenkin. Se puolestaan kertoo ehkä kaikkein tärkeimmästä väitteestä, minkä kristinusko sisältää: että Jumala tuli ihmiseksi. Jumalan ihmiseksi tuloa Jeesuksessa kutsutaan inkarnaatioksi. Se merkitsee kirjaimellisesti lihaksi tuleamista.

Jumala, joka on näkymätön, ylhäinen ja täysin toisenlainen kuin ihminen, tulee näkyväksi, kuultavaksi ja kosketeltavaksi. Tämä on ihmeiden ihme. Tämän rinnalla kaikki muut Raamatussa kerrotut ihmeet ovat pienempiä. On jotenkin outoa, jos sanotaan, että uskotaan Jumalan ihmiseksi tuloon ja samalla kielletään neitseestäsyntyminen, ylösnousemus, ruokkimisihmeet tai veden päällä kävely. Eikö se ole kamelin nielemistä ja hyttysen siivilöimistä?

Yhtä outoa olisi pitää kiinni siitä, että Jeesus on todellisesti läsnä ehtoollisen leivässä ja viinissä, jos samalla kieltää hänen todellinen ihmiseksi tulemisensa tai ylösnousemuksensa. Ylösnousemus, Jeesuksen läsnäolo ehtoollisessa ja lukuisat muut Raamatun opetukset ovat riippuvaisia siitä kristinuskon ydintotuudesta, että Jeesus Nasaretilainen on ihmiseksi tullut Jumalan Poika.

Jos uskoo siihen, että elävä Jumala todella tuli aidoksi lihaa ja verta olevaksi ihmiseksi, on mielekästä saman tien omaksua koko kristillinen usko. Inkarnaatio pitää sisällään monet muut kristilliset totuudet.

Jeesuksen todellinen jumaluus merkitsee monia asioita. Se merkitsee sitä, että itse Jumala teki sen, mitä Jeesus teki. Jeesuksen ihmeet olivat Jumalan työtä. Se mitä Jeesukselle tehtiin, tehtiin Jumalalle. Jumala oli Kristuksessa ja sovitti

maailman ITSENSÄ kanssa. Itse Jumala sanoi sen, mitä Jeesus sanoi. Jumala puhui Jeesuksen suulla sanallisesti ja kirjaimellisesti.

Voiko Jumala puhua?

Modernissa teologiassa on erittäin yleistä kieltää se, että Jumala olisi puhunut ihmisille tavallista inhimillistä kieltä käyttäen. Eräs suomalainen teologian professori sanoi luennoidessaan, ettei ole olemassa ainoatakaan modernia teologia, joka uskoisi, että Jumala on puhunut ihmisille. Muutama kuukausi myöhemmin hän toisti saman ajatuksen lisäten vielä kysymyksen, millaisia sellaiset sanat olisivat, joiden avulla voitaisiin saada jotakin todellista tietoa Jumalasta.

Vastauksena voisi sanoa, että miten olisi Jeesuksen omat sanat? Jos kielletään Jumalan koskaan puhuneen ihmisille, kielletään tai unohdetaan samalla Jeesuksen jumaluus. Jos Jeesus todella oli Jumala, hänen puheensa oli silloin myös Jumalan todellista puhetta meille. Niinhän Jeesus itse opetti. Hän sanoi: "...minä vain ilmoitan maailmalle sen, minkä olen häneltä kuullut." He eivät ymmärtäneet, että Jeesus puhui Isästä. Niinpä Jeesus jatkoi: "Sitten kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, te ymmärrätte, että minä olen se joka olen enkä tee mitään omin neuvoin, vaan puhun niin kuin Isä on minua opettanut." (Joh. 8:26–)

Minkä Jeesus sanoi, sen Jumala itse sanoi tavallisella inhimillisellä kielellä, ymmärrettävästi. Jeesuksen sanat eivät sisältäneet pelkästään informaatiota Jumalasta – vaikka tietenkin samalla sitäkin. Hänen sanansa olivat Jumalan suoraa puhetta ihmiskunnalle. Hänen sanansa

olivat Henki ja elämä, niin kuin hän itse sanoi. Yhtä vähän kuin voimme kristittyinä kieltää, että Jeesuksessa asui jumaluden koko täyteys, toisin sanoen että hän oli Jumala, lihaksi tullut, yhtä vähän voimme kieltää sen, että hänen puheensa oli Jumalan todellista puhetta – konkreettisesti, todellisesti ja kirjaimellisesti.

”Luetko Raamattua kirjaimellisesti”?

Kun puhutaan raamattunäkemyksestä, klassisen konservatiivisen raamattunäkemyksen vastustajat leimaavat mielellään toisin ajattelevat fundamentalisteiksi eli sellaisiksi, jotka uskovat Raamattuun kirjaimellisesti. Tällainen leimaaminen ei edistä keskustelua yhtään, eikä se tietysti ole tarkoitukseen. Mitä voisi vastata syytökseen Raamatun lukemisesta kirjaimellisesti?

Lyhyt vastaus voisi olla: Miten sinä muuten luet kirjaimia kuin kirjaimellisesti? Vähän perustellummin voisi vastata tähän tapaan. En ole koskaan tavannut konservatiivia, joka ymmärtäisi raamatunkohdan ”Taputtakoot virrat käsiään, yhtykööt vuoret niiden iloon ” (Ps. 98:8) sillä tavoin, että vesivirtojen tulisi muodostautua yhteen paukahtaviksi käsiksi.

Kaikki tapaamani konservatiivit ymmärtävät, että Raamatussa on erilaisia kirjallisuuslajeja. Historian kerronnan ja opetuksen lisäksi on runoutta, sananlaskuja, lauluja jne. Jokaista kirjallisuuslajia on tietenkin luettava lajinsa mukaisesti. Runoa ei tule lukea historiankerrontana eikä historiankerrontaa myyttinä jne. Syytöksellä Raamatun lukemisesta kirjaimellisesti on kai tarkoitus sanoa, että vastustaja ei osaa lukea. Kyllä Raamatun todistukseen luottavat teologit lukea osaavat, mutta kaikkien on tietysti oltava tarkkana, etteivät tee virhearviota tekstin kirjallisuuslajin suhteen. Tämä koskee yhtä hyvin raamattuun kriittisesti suhtautuvia kuin siihen luottaviakin. Kun

teologi väittää, että neitseestäsyntyminen oli vain Raamatun kirjoittajien tapa sanoa, että Jeesus oli hyvin tärkeä henkilö tai että ylösnousemus oli heille vain hengellinen eikä ajassa ja paikassa tapahtunut, hän tekee väkivaltaa tekstien omalle todistukselle. Evankeliumeissa sekä Jeesuksen neitseestäsyntyminen että hänen ylösnousemuksensa esitetään todellisina ajassa ja paikassa tapahtuvina.

Raamattua tulisi aina lukea kirjaimellisesti. Jokainen teksti tulisi lukea sen luonnollisten kirjainten, sanojen, lauseiden ja kirjallisuuslajin mukaan. Näin voimme kuulla Jumalan itsensä puhuvan meille yhtä hyvin Raamatun runojen ja laulujen kuin sen opetusten ja kertomustenkin kautta.

Hyvää Vapahtajamme Jeesuksen neitseellisen sikiämisen ja luonnollisen syntymän juhlaa toivottaen

Leif Nummela